

Δύο καρέκλες κι ένας καφές

Στο μπαλκόνι ένα πρωί
δύο καρέκλες, ένας καφές
η δίνη των σκέψεων
ταλανίζει τον κενό καμβά της ψυχής μου
Ο ανεμόμυλος κινεί
τη σιωπή, την αγωνία, τον φόβο
τα αδιέξοδά μου
Απειλητικά τα κύματα στα βράχια
Ερωτηματικά

Το ψαροκάικο ψάχνει μαζί

τις ανθισμένες κερασιές
της γιαγιάς τις τριανταφυλλιές
των γλάρων το τραγούδι
τη νοσταλγία των στιγμών
τα λίγα, όχι τα πολλά

Ανταμώνσαμε εκεί...

Εκεί που σμίγει το γαλάζιο του ουρανού
και το βαθύ της θάλασσας το μπλε

Утром на балконе

С двумя стульями и кофе
Мысли грустные пришли
И мучали холст моей души
Мельница в движении,
Молчание, переживание, страх
Моим тупикам
Угрожающие волны на скалах
Вопросы
Рыбачья лодочка в поисках
Не одна
С распущенными вишнями
С бабушкиными розами
И чайкиными песнями
Носталгия этих моментов
Немного и немало
Мы встретились там.
Там где стирается горизонт
И глубокий цвет синего моря!

Due sedie e un caffè

Sul balcone una mattina
due sedie, un caffè
Il vortice dei pensieri
ondeggia la tela bianca
della mia anima

Il mulino a vento muove
il silenzio, l'ansia, la paura
i miei vicoli ciechi
Onde minacciose sulle rocce
Punti interrogativi
Il peschereccio sta cercando
insieme
I ciliegi in fiore
I cespugli di rose della nonna
Il canto dei gabbiani
La nostalgia dei momenti
Il poco non il tanto
Ci siamo incontrati lì ...
lì dove l'azzurro del
cielo
si fonde con il blu profondo del mare!